

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 6T/97/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5816010291
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Daniela Pilarčíková
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2019:5816010291.17

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Senát Okresného súdu Námestovo, predsedníčkou senátu Mgr. Daniely Pilarčíkovej a členov senátu Dušana Kalisa a Mgr. Eleny Ferancovej v trestnej veci proti obž. P. Ž., nar. XX. XX. XXXX, pre pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, 4 písm. b/ Tr. zákona pri použití § 138 písm. e/ Tr. zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 19. 03. 2019 v Námestove, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný P. Ž., nar. XX. XX. XXXX v P., trvale bytom O.Č., J. Č.. XXX, adresa na doručovanie J. XXX/ X, L., slobodný, na slobode,

s a u z n á v a z a v i n n é h o , ž e

v bode 1/

v presne nezistený deň, najneskôr do 19. mája 2015 bez použitia násillia odcudzil zo zlievarne neželezných kovov firmy KOVOT, s.r.o., Polom 1210, 029 01 Námestovo. IČO: 46 415 807 nachádzajúcej sa v areáli PUNCH-u, Vavrečka 467, cínové spájky o hmotnosti 8 kg, 14 kg a 42 kg, s ktorými z miesta odišiel a tieto následne odpredal v spoločnosti na výkup kovov Monaxa Provider, s.r.o., Dubnice 28, 794 01 Lichnov, IČO: 28637861, Česká republika, čím V. I., nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom T. XXX, okr. L.C., spôsobil škodu krádežou podľa vyčíslenia škody vo výške 1.013 €,

v bode 2/

v čase od 17.00 hod. dňa 15.06.2015 do 07.00 hod. dňa 16.06.2015 vošiel do oploteného areálu šrotoviska Vavrečka, prevádzky výkupu kovov spoločnosti František Jendroř - KOVOT, so sídlom Klin 137, IČO: 44 158 467, kde pristúpil zo zadnej časti k budove skladu farebných kovov, na ktorom uťahovačkou odskrutkoval bočnú lištu a zadný plech, ktorý ohol a následne odstránil zadnú drevenú dosku stola, z ktorého spodnej časti odcudzil TK plátky slúžiace ako sústružnícke a frézovacie kovoobrábacie nože o množstve 54,36 kg, s ktorými odišiel a tieto následne odpredal, čím spoločnosti František Jendroř - KOVOT, so sídlom Klin 137, IČO: 44158467, spôsobil škodu odcudzením vo výške 780 € a škodu poškodením vo výške 30 €,

t e d a

v bode 1/, 2/

pokračovacím konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu a tento čin spáchal závažnejším spôsobom konania - vlámaním,

t ý m s p á c h a l

v bode 1/, 2/

pokračovací zločin krádež v zmysle § 212 ods. 1. ods. 4 písm. b/ Tr. zákona, za použitia § 138 písm. e/ Tr. zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 212 ods. 4 Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona, na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona, zaraďuje obžalovaného pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku ukladá obžalovanému p o v i n n o s ť nahradiť poškodenému V. I., nar. XX. XX. XXXX v L., trvale bytom T., Š. Č..XXX/XX škodu vo výške 773 EUR.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. poriadku poškodeného V. I., nar. XX. XX. XXXX E. L., trvale bytom T., Š. Č..XXX/XX, so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Námestovo podal na P. Ž. dňa 22.12.2016 pod sp. zn. Pv 320/15 obžalobu pre prečin krádeže podľa §212 ods. 1 Tr. zákona a zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, 4 písm. b/ Tr. zákona.

Obžalovaný P. Ž. na hlavnom pojednávaní využil svoje právo a neurobil žiadne z vyhlásení o vine. Následne vypovedal, že oba súdené skutky sú voči nemu vykonštruované, skutky nespáchal a všetko je to účelové, istí ľudia sa ho snažia dostať do basy. Poškodený I. mu osobne povedal, že na neho bol vyvíjaný nátlak zo strany polície, aby na neho podal trestné oznámenie. Od poškodeného mal súhlas, aby odpredával cín iným firmám a aby získal potenciálnych klientov pre jeho firmu KOVOT. Z tohto dôvodu formou mailov kontaktoval iné firmy, bolo to za účelom odpredávania a vykupovania primárneho a sekundárneho materiálu pre zlievarne. Vo firme KOVOT pracoval ako výpomoc, poškodený mu dal k dispozícii určité množstvo cínu, ktorý on predával a tiež mu dal aj hotovosť, aby pre firmu cín vykupoval. Ako dôkaz predložil súdu listinu, ktorú súd založil na č.l. 247, ku ktorej uviedol, že na tejto listine p. I. poznačil množstvá cínu, ktoré mu odovzdal na predaj za firmu KOVOT. Tiež súdu predložil ako dôkaz - dodací list, ktorý bol založený na č.l. 248 a vypovedal, že na tomto dodacom liste je uvedené množstvo tovaru aj s označením, ktorý tiež prevzal na podpis. Tým chcel súdu dokázať, že poškodený mu dôveroval. Tiež poukázal na skutočnosť, že poškodený sa v prvotnej výpovedi vyjadril, že nevie kto odcudzil tetrakovy a až v následnej výpovedi uviedol, že sa mu mal ku krádeži priznať, pričom sa mu mal priznať dňa 03. 08. 2016 na nábreží Oravskej priehrady, čo je takmer rok po spáchaní skutku. Pokiaľ ide o výpoveď poškodeného, že mu vyplatil 500 €, išlo o inú záležitosť, súviselo to s peniazmi, ktoré si od neho požičal. Tiež boli dohodnutí, že materiál, ktorý mu poškodený dal, teda materiál, ktorý je uvedený na ním predloženom listinnom dôkaze, mu bude splácať. Telefónne číslo vedené na pána O. používal, ale má pochybnosť, či si pán O. nevyhotovil kartu na to isté tel. číslo, pretože mu to tak vyplynulo, ako keby ho chcel dostať do basy. Aj poškodený, ktorý je jeho veľmi dobrý kamarát mu povedal, že pán O. sa mal vyjadríť, že ho chce dostať do basy v iných veciach, v ktorých už mal súdne pojednávanie. Poškodený má vo všetkých zariadeniach zabezpečovací systém, alarm a policajti to neskúmali. Tiež v celom spise nie je doložené, že by bola vykonaná nejaká inventúra. Priznal, že predal firme MONAXA PROVIDER, za ktorú vystupujú bratia I., cín v množstve, ktoré je uvedené na č.l. 247, v spise sú o tom aj založené zmluvy, kde je uvedené množstvo a materiál, ktorý im predal, ale na obdobie si nespomína. Keďže pracoval ako výpomoc vo firme KOVOT, tak poškodený mu tento cín vydal, nakoľko zháňal potenciálnych klientov. Pokiaľ na čl. 247 sú uvedené ceny materiálu v eurách, sú to ceny, za ktoré od pána Jendroľa odkúpil tento materiál.

Svedok poškodený V. I. si uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 1.773,- €. Vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že TK plátky boli odcudzené z areálu šrotoviska a je presvedčený, že krádež spáchal obžalovaný, nakoľko sa mu ku krádeži aj priznal, priznal sa k nej aj pred svedkom P.. O krádeži TK plátok sa dozvedel ráno, telefonicky od zamestnanca, ktorý mu povedal o odkrútenom plechu na šrotovisku a že zmizli tvrdokovy o hmotnosti asi 54 kg. Keď prišiel na miesto, polícia tam už bola a on už vtedy bol cca na 50 % presvedčený, že krádež vykonal obžalovaný. Keďže vedel, že obžalovaný používa mobilný telefón C. O., požiadal ho, aby si vyžiadal a poskytol mu výpis z hovorov z telefónneho čísla, ktoré obžalovaný používal. C. O. tak aj urobil a on našiel spojitosť, že obžalovaný v ten deň, ako boli odcudzené tvrdokovy zo šrotoviska, vyvolával firmám, ktoré sa zaoberali predajom a výkupom tvrdokovov, a to aj do Českej republiky. Vtedy už na 99 % vedel, že krádež vykonal obžalovaný, ale nevedel, či ju vykonal osobne, alebo poslal niekoho iného. Obžalovaný sa mu ku krádeži aj priznal, priznal sa mu celkom dvakrát, jedenkrát aj pred svedkom I. P.. Prvýkrát sa priznal cca 4 mesiace po krádeži v zlievarni, priznal sa aj ku krádeži cínu, ktorého množstvo a hodnotu odcudzeného cínu a tvrdokovu poznačili na papier, obžalovaný sa mu ústne zaviazal, že odcudzené veci mu splatí čo najskôr. Papier, na ktorý odcudzené veci a množstvá poznačili odovzdal polícii. Keď zistil, že obžalovaný odcudzil tvrdokovy tak ho napadlo, že neukradol aj cín zo zlievarne, keďže chodil do zlievarne za jeho otcou. Volal preto otcovi, aby skontroloval sklady a otec mu nahlásil, že chýba aj cín. Obžalovaný sa mu aj priznal, že odcudzené tvrdokovy predal v Poľsku, že s ním bol aj niekto z Trstenej, povedal mu aj konkrétne meno, ktoré si už teraz nepamätá, ale to meno figurovalo aj vo výpise hovorov, ktoré mu dal O. a dalo by sa aj dohľadať. Obžalovaný bol jeho kamarát, dal mu prácu, zmluvu nemali, dohodli sa ústne. Pracoval u neho asi tri mesiace a náplňou jeho práce bolo aj zváranie, zváral kontajner a dvakrát bol výnimočne predať cín, keďže jeho ľudia mali vtedy prácu a obžalovaný súhlasil, že zbehne cín predať. Od obžalovaného nechcel, aby chodil a konal za firmu, on vykonával len pomocné práce a tie dva odvozy. S obžalovaným aj momentálne vychádza normálne, komunikoval s ním po krádežiach, žiadal ho, aby sa priznal, že aj tak všetko nasvedčuje tomu, že to spáchal on a obžalovaný sa potom aj priznal. Obžalovaný sa priznal, že ukradol tvrdokovy a aj cín, najskôr len jemu a potom aj pred Jánom Turoňom. Tvrdil vtedy, že si chce všetko vysporiadať, že všetko splatí, a vtedy sa spísal ten papier, ktorý už spomínal. Obžalovaný mu splatil asi na dvakrát 500 €, ale už aj predtým mu dlhoval peniaze, ktoré mu požičal ešte pred krádežami. Potom ako sa mu obžalovaný priznal, opätovne vypovedal na polícii, chcel, aby polícia dohľadala aj ten odcudzený cín. V miestnosti, z ktorej boli odcudzené tvrdokovy určite bolo signalizačné zariadenie na pohyb, ale keďže zloděj odmontoval zozadu plech, tak signalizačné zariadenie to nezaznamenalo, zariadenie nemalo dosah na stolík, v ktorom bolo vedro s tvrdokovmi, keďže páchatel odkrútil zo zadnej steny plech, vsunul dnu iba ruky, kde pred dosahom signalizačného zariadenia ho chránili steny stolíka. K predloženému listinnému dôkazu obžalovaným založeným na č.l. 247 svedok uviedol, že ide o odstrihnutý papier, ktorý spomínal, že naň poznačili s obžalovaným odcudzené množstvo cínu, vypisoval ho on. K listine na č.l. 248 uviedol, že ako spomínal, obžalovaný mu zváral kontajner a ide o materiál, ktorý si bral na jeho dokončenie zo stavebnín Garbiar. Obžalovanému dal prácu, lebo mu chcel pomôcť, obžalovaný ho o pomoc požiadal, on vedel, že má problémy, že dlhuje ľuďom peniaze a obžalovaný mu tvrdil, že si chce usporiadať život. Spomenul si tiež, že okrem tých dvoch spomenutých prípadov, ešte jeden krát poslal obžalovaného na výkup tvrdo kovov, vtedy mu dal peniaze a apeloval, aby si pri výkupe vyžiadal OP. Všetko vtedy prebehlo v poriadku. Obžalovaný sa mu vtedy aj priznal, že ku krádeži použil uťahovačku, aspoň si to myslí, ale že mal uťahovačku požičanú z ich firmy, to vie určite. Na kamerovom zázname videl, že v ten deň, ako došlo ku krádeži tvrdokovov, odnášal krabicu, v ktorej mala byť uťahovačka. Na druhý deň, keď už zisťoval veci ohľadom krádeže, sa obžalovaného pýtal, na čo mu bola uťahovačka a on mu povedal, že s ňou spevňoval drevený rošt. V zlievarni boli kamery a možno, že by bolo na nich vidieť, aj odcudzenie cínu, aj keď obžalovaný vedel, kde sú kamery umiestnené. Dohľadať políciou sa to nedalo, lebo záznamy na kamerách sa uchovávajú dva týždne.

Svedok C. O. vypovedal, že obžalovaný jeho a poškodeného požiadal o pomoc, že ma požičané peniaze a oni sa rozhodli, že mu z problémov pomôžu. Obžalovanému požičal SIM kartu, obžalovaný ju používal asi 7 - 8 mesiacov, určite ju používal mesiace máj až júl 2015. Potom ho kontaktovala polícia, vyžiadal si výpis z hovorov a poskytol ho polícii a aj poškodenému. Obžalovaného mu bolo ľúto ako človeka, keby určité vlastnosti nemal, tak by bol fajn človek. Žiadne negatívne väzby na obžalovaného nemá.

Svedok C. I. vypovedal, že obžalovaného stretol jedenkrát osobne, a to vtedy keď od neho odkupovali cín. Obdobie si už nespomína, ale vie, že k obchodu s obžalovaným došlo celkom dvakrát. Raz ako uviedol sa stretli osobne a druhýkrát obžalovaný sa stretol s ich zástupcami. Polícii predkladal aj kúpne

zmluvy a doklady o úhrade, ktoré by mali byť súčasťou spisu, a z nich je zrejmé o aké množstvo sa jednalo o aký materiál a kedy obchody prebehli. Z týchto kúpnych zmlúv sa nedá presne určiť o aký druh zbožia sa jednalo, či to boli zliatky alebo prúty, ale každopádne išlo o cín. Ich spoločnosť má na internete webové stránky a obžalovaný mu volal na uvedené tel. číslo, kde mu ponúkol cínový odpad. Dohodli sa na kúpnej cene a zrealizovali obchody. Kúpna cena sa odvíjala od kvality materiálu, od jeho zloženia, a preto sú na zmluvách aj cenové rozdiely. Iné obchody s obžalovaným neprebehli, ale ešte raz sa s obžalovaným rozprávali cez tel. ohľadom nejakých tvrdokovov, ale to bolo informatívne, k obchodu vtedy nedošlo.

Svedok I. I. vypovedal, že majú firmu, ktorá sa zaoberá kovošrotom - výkup, predaj. Raz im niekto telefonoval zo Slovenska, že má na predaj cín, dohodli sa na konkrétnom mieste a od tejto osoby cín aj odkúpili. Touto osobou bol obžalovaný, ktorý im predložil občianky preukaz. Potom mali aj druhý telefonát zo Slovenska, taktiež išlo o cín, ten už vykupovali prostredníctvom zástupcu. Od obžalovaného vykupovali cín iba v tých dvoch prípadoch, k iným obchodom medzi nimi nedošlo. Obžalovaný sa ešte v jednom prípade pýtal na cenu tvrdokovu, nepamätá si či to bolo telefonicky, alebo osobne pri obchode s cínom. Pamätá si, že sa pýtal na cenu tvrdo kovu v objeme asi 40 kg, ale k obchodu s tvrdokovom nedošlo, nedohodli sa. Po nahliadnutí do predložených kúpnych zmlúv uviedol, že osobne podpísal zmluvu z 19. 5. 2015, išlo o menej kvalitný cín s prímiesou olova. V prípade zmluvy z 8. 5. 2015, cín vykupovala kolegyňa a vzhľadom k cene išlo o cín s prímiesou striebra.

Svedok I. P. vypovedal, že niekedy v podvečer mu telefonoval poškodený, že aby prišiel do zlievarne vo Vavrečke. Keď sa tam dostavil, tak v jeho prítomnosti sa obžalovaný priznal, že ukradol zo zlievarne cín a tiež že ukradol zo šrotoviska vo Vavrečke tvrdokovy. Bol svedkom ako obžalovaný vypísal na papier všetko čo odcudzil, ešte si pamätá, že poškodený mu vtedy navrhol, aby predal auto a vyrovnal si škodu a obžalovaný sa rozčúlil, že mu nikto nebude diktovať, čo má robiť. Pamätá si, že obžalovaný popísal, ako odcudzil tvrdokovy, že zadnú stranu plotu aj unimobunky odskrutkoval požičanou uťahovačkou, ktorú si požičal zo zlievarne. Ešte si aj pozerali videozáznam z kamery, ktorá je na streche Punchu a videli, že obžalovaný niesol do auta náradie, ale nebolo tam vidno konkrétne uťahovačku. Obžalovaný sa priznal aj k tomu, že cín predal do Čiech a tvrdokovy niekde do Poľska. Svedok O. si vyžiadal výpisy z hovorov, ktoré porovnávali, zistili, že obžalovaný v tej dobe komunikoval s českou firmou, z ktorej boli vypočutí svedkovia na hlavnom pojednávaní, ktorí na začiatku zatĺkali, ale potom keď sa to dalo polícii tak začali komunikovať s políciou a potvrdilo sa to.

Podľa § 269 Tr por. súd čítal listinné dôkazy, najmä zápisnica o ohliadke miesta činu s fotodokumentáciou na č.l.51-57, vyjadrenia ohľadom vyčíslenia škody na č.l. 58-59, č.l. 362, kúpne zmluvy zo dňa 19. 5. 2015 a zo dňa 8. 5. 2015 týkajúce sa výkupu cínu spolu s pokladničnými dokladmi na č.l.95-98, listinné dôkazy predložené obžalovaným na č.l. 247-248, sms komunikácia na č.l.258-283, správy k osobe obžalovaného.

Podľa § 278 ods. 1 Tr. poriadku súd môže rozhodovať len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu.

Podľa § 278 ods. 2 Tr. poriadku ak nejde o prípad podania obžaloby po konaní návrhu na dohodu o vine a treste podľa § 232 ods. 4 alebo 5 Trestného poriadku, súd môže pri svojom rozhodnutí prihliadať len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní, a opierať sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku súd hodnotil dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán. Súd sumarizujúci výsledky dokazovania na hlavnom pojednávaní, pričom prihliadal iba na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a na dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané, mal za preukázané, že obžalovaný ako trestnoprávne zodpovedná osoba sa dopustil oboch súdených skutkov, svojím konaním pod bodom 1/ a 2/ naplnil všetky znaky pokračovacieho zločinu krádeže v zmysle § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zákona (za použitia § 138 písm. e/ Tr. zákona), pretože prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, spôsobil tak malú škodu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - vlámaním a takto konal v priamom úmysle tak, ako to predpokladá ust. § 15 písm. a/ Tr. zákona, pretože chcel spôsobom uvedeným v trestnom zákone porušiť ním chránený záujem.

Zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, 4 písm. b/ Tr. zákona sa dopustí ten, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní, spôsobí tak malú škodu a čin spácha závažnejším spôsobom konania - vlámaním.

Podľa § 130 ods. 4 Tr. zákona pod prisvojením vecí sa na účely tohto zákona rozumie odňatie vecí z dispozície vlastníka alebo inej osoby, ktorá ju má oprávnené, bez súhlasu, s úmyslom s ňou nakladať ako s vlastnou vecou.

Podľa § 124 ods. 1 Tr. zákona škodou sa na účely tohto zákona rozumie ujma na majetku alebo reálny úbytok na majetku alebo na právach poškodeného alebo jeho iná ujma, ktorá je v príčinnej súvislosti s trestným činom, bez ohľadu na to, či ide o škodu na veci alebo na právach. Škodou sa na účely tohto zákona rozumie aj získanie prospechu v príčinnej súvislosti s trestným činom.

Podľa §125 ods.1 Tr. zákona škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur.

Podľa §138 písm. e/ Tr. zákona závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu vlámaním.

Podľa § 122 ods. 4 Tr. zákona trestný čin je spáchaný vlámaním, ak páchatel' vnikol do uzavretého priestoru nedovoleným prekonaním uzamknutia alebo prekonaním inej zabezpečovacej prekážky použitím sily alebo ľst'ou.

Podľa § 122 ods. 10 Tr. zákona za pokračovací trestný čin sa považuje, ak páchatel' pokračoval v páchaní toho istého trestného činu. Trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatel'a spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatel'a spáchať uvedený trestný čin. Určujúcim kritériom pokračovania v trestnom čine je, že jednotlivé čiastkové útoky, z ktorých každý naplňa znaky toho istého trestného činu, sú po subjektívnej stránke spojené jedným a tým istým zámerom páchatel'a v tom zmysle, že už od počiatku aspoň v hrubých rysoch zamýšľa aj ďalšie útoky a že po objektívnej stránke sa jednotlivé útoky javia ako postupné realizovanie tohto jedného zámeru. Pokračovanie v trestnom čine vyžaduje aj blízku súvislosť v čase a predmete útoku. Aj keď časovú súvislosť nemožno presne ohraničiť, spravidla pôjde o niekoľko dní alebo týždňov - a výnimočne aj mesiacov. Podmienkou spočítania škôd spôsobených čiastkovými útokmi pri majetkovom trestnom čine je, že ide o pokračovací trestný čin, a nie o opakovanie trestného činu.

Súd na rozdiel od obžaloby, konanie obžalovaného neposudzoval ako dvojnásobný trestný čin krádeže, ale ako jeden pokračovací trestný čin, pretože pod bodmi 1/ a 2/ sa jednalo o rovnakú trestnú činnosť, obžalovaný opakovaně v krátkej časovej nadväznosti, naplňal skutkovú podstatu toho istého trestného činu s jednotiacim zámerom, za obdobných okolností (miesto, čas, predmet útoku, rovnaký poškodený). Obžalovaný tak pod bodmi 1/ a 2/ tým, že si prisvojil cudzie veci, pričom pod bodom 2/, aby sa cudzej veci zmocnil, použil silu na prekonanie zabezpečovacej prekážky (odskrutkoval bočnú lištu a zadný plech, ktorý ohol a následne odstránil zadnú drevenú dosku stola, z ktorého odcudzil TK plátky), bez akýchkoľvek pochybností naplnil obligatórne znaky skutkovej podstaty trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 1, 4 písm. b/ Tr. zákona v pokračovacom konaní. Výška škody bola vyčíslená na základe odborného vyjadrenia na č.l.58 a 59.

Obžalovaný spáchanie skutkov popieral, bránil sa, že skutky boli voči nemu vykonštruované poškodeným a políciou, že žiadne kovy z priestorov zlievarne a šrotoviska neodcudzil. Vo výpovedi potvrdil, že vo firme poškodeného KOVOT, s.r.o. v rozhodnom období pracoval, mal tak prístup do priestorov, kde boli odcudzené kovy, ale žiadne kovy, či už cín, alebo tvrdokov neodcudzil. Uviedol, že s poškodeným sú priatelia, poškodený ho poveril, aby získal potenciálnych klientov pre jeho firmu. Z tohto dôvodu aj formou mailov kontaktoval iné firmy. Potvrdil, že odpredal spol. Monaxa Provider cín v množstve a za cenu uvedenú v kúpnych zmluvách z 19. 5. 2015 a z 8.5. 2015. Na svoju obranu uvádzal, že cín ktorý odpredal spol. Monaxa Provider, mal od poškodeného, poškodený mu ho odovzdal v množstve, ktoré bolo rukou poznačené na liste papiera, ktorý predložil ako dôkaz (na č.l. 247), pričom sa s poškodeným dohodol, že mu predmetný cín vyplatí v splátkach. Odmietol, že by predmetný cín odcudzil. Tiež poprel, že by odcudzil tvrdokov a odmietol, že sa pred poškodeným k odcudzeniu cínu a tvrdokovu priznal. K výpovedi svedka P., ktorý mal byť prítomný pri tom, ako sa k trestnému činu priznal uviedol, že svedok účelovo klamal, keď tieto skutočnosti poškodenému dosvedčil, uviedol, že dôvodom takejto výpovede boli priateľské vzťahy medzi svedkom a poškodeným.

Obrane obžalovaného súd neveril, jeho obrana bola vyvrátená výpoveďami svedkov, predovšetkým výpoveďami svedka poškodeného V.T. I., svedka I. P., svedkov C. I. a I. I. a aj C. O., ktorých výpovede si vzájomne korešpondovali vo všetkých súvislostiach, boli logické, vzájomne na seba nadväzovali a dopĺňali sa, zároveň všetky ich tvrdenia korešpondovali aj s predloženými a zabezpečenými listinnými dôkazmi, ako ohliadkou miesta činu a kúpnyimi zmluvami z 8. 5. 2015 a z 19. 5. 2015, ktoré preukazovali, že obžalovaný v rozhodnom období (t.j. po krádeži cínu zo zlievarne) odpredal spol. Monaxa Provider množstvo cínu, ktoré bolo odcudzené zo zlievarne firmy KOVOT, s.r.o., množstvo odcudzeného cínu a aj jeho zloženie zodpovedalo skladovým zásobám a aj množstvu, ktoré bolo uvedené na rukou písanej listine na č.l. 247, ktorú ako dôkaz predložil obžalovaný a tiež poškodený na č.l. 277. Obžalovaný sa síce bránil, že predmetný cín mal priamo od poškodeného a podľa dohody mu ho mal splatiť v splátkach, pričom jeho množstvo a cena boli poznačené práve na listine na č.l. 247. Súd však jeho obrane neveril, obrana obžalovaného bola presvedčivo vyvrátená výpoveďou poškodeného, ktorý skutočnosti uvádzané obžalovaným, že mu mal odovzdať predmetný cín a bola medzi nimi dohoda jednoznačne odmietol. Súd nemal ani najmenší dôvod pochybovať o vierohodnosti výpovedi svedka poškodeného. Poškodený okrem iného popísal aj okolnosti, ktoré ho viedli k tomu, že obžalovanému dal prácu v jeho firme, ale aj prečo bol voči obžalovanému naďalej ostrážitý a z akého dôvodu práve obžalovaného od začiatku upodozrieval z krádeže (tieto skutočnosti uvádzané poškodeným potvrdil aj svedok C. O.). Dokonca obžalovaný aj v konaní pred súdom uvádzal, že s poškodeným sú naďalej v priateľskom vzťahu, čo sa súdu javilo nelogickým vo vzťahu k jeho tvrdeniam, že poškodený si celý skutok vykonštruoval a klame, vrátane časti výpovede poškodeného, že sa mu ku krádeži opakovane priznal. Vo vzťahu k obrane obžalovaného, že predmetný cín, ktorý následne odpredal spol. Monaxa Provider mu poškodený odovzdal a on mu ho mal postupne splatiť, svedok poškodený sa jednoznačne vyjadril, že obrana obžalovaného nie je pravdivá, obžalovaného nepoveril zháňaním klientely, ani ho nepoveril predajom kovov, obžalovaný pre neho vykonával len pomocné práce, zváral kontajner a celkom trikrát bol výnimočne vykonať odvoz a predaj cínu, keďže jeho ľudia mali vtedy prácu a obžalovaný s tým súhlasil. Súd nezistil na strane poškodeného žiaden motív, ktorý by mal poškodeného viesť k podaniu nepravdivéj výpovede, skôr naopak súd verí tvrdeniam poškodeného, ktoré boli podložené aj ďalšou svedeckou výpoveďou svedka O., že poškodený sa spolu s ním snažili obžalovanému pomôcť, obžalovaný však dôveru poškodeného sklamal. Súd tiež uveril výpovedi poškodeného a svedka I. P., že obžalovaný sa priznal ku krádeži cínu ako aj tvrdokovov, pričom si poškodený aj zapísal množstvo materiálu, ktoré obžalovaný odcudzil (listina na č.l. 247). Súd už vyššie vysvetlil, prečo neveril výpovedi obžalovaného, že na listine je poznačené množstvo a zloženie cínu, ktoré mu odovzdal poškodený, pričom ešte dodáva, že obžalovaný spolu s uvedenou listinou na č.l. 247 predložil aj dodaciu listinu Stavebniny Garbiar na č.l. 248, ktorá mala potvrdiť, že na základe dohody medzi ním a poškodeným (ktorú poškodený poprel) zháňal pre poškodeného potenciálnych klientov a vykonával pre neho obchody, poškodený sa však jednoznačne vyjadril, že predložená listina súvisela s tým, že obžalovaný pre neho zváral kontajner, išlo o materiál zo stavebnín, ktorý bol potrebný k tejto činnosti. Aj v tomto smere sa snažil obžalovaný zavádzať súd a spochybňovať vierohodnosť svedka poškodeného, ktorého opakovane počas pojednávania označil za svojho priateľa, zrejme iba v snahe obmäkčiť poškodeného a opäť zneužiť jeho dobrosrdečnosť. Výpoveď svedka poškodeného V. I. bola spontánna, bol priamo konfrontovaný s predloženými listinnými dôkazmi obžalovaným na hlavnom pojednávaní, poškodený sa ku všetkým dôkazom vyjadroval jednoznačne a presvedčivo, logickými argumentmi vyvrátil obranu obžalovaného. Súd tak nemal žiaden dôvod pochybovať o pravdivosti výpovede poškodeného a vypočutých svedkov, pretože tak ako to už bolo uvedené ich výpovede boli presvedčivé, logické, korešpondujúce si tak vzájomne ako aj korešpondujúce s listinnými dôkazmi. Poškodený úprimne vypovedal o vzťahoch medzi ním a obžalovaným, tiež popísal dôvody, ktoré ho viedli k podozreniu, že krádež spáchal obžalovaný a popísal aj súdu ako si vyžiadal od C. O. výpis odchádzajúcich hovorov z tel. čísla, ktoré obžalovaný v tom čase používal a ako z tohto výpisu odchádzajúcich hovorov zistil, že obžalovaný sa po krádežiaciach nakontaktoval na firmu Monaxa Provider, s.r.o., čo mu bolo v tejto firme aj nepriamo potvrdené. Obžalovaný bol preukázateľne usvedčený aj výpoveďami svedkov I., ktorých možno považovať za absolútne nestranných svedkov, ktorí nielenže potvrdili, že od obžalovaného celkom dvakrát, a to dňa 8. 5. 2015 odkúpili cín s prímiesou striebra a dňa 19. 5. 2015 odkúpili menej kvalitný cín s prímiesou olova, ale zároveň potvrdili, že s obžalovaným komunikovali aj ohľadom predaja tvrdokovov, svedok I. I. vypovedal, že obžalovaný sa ho pýtal na cenu tvrdo kovu v objeme asi 40 kg, ale k obchodu s tvrdokovom nedošlo. V neposlednom rade svedok I. I. potvrdil aj tvrdenie svedka poškodeného a svedka I. P., že práve svedkovia kontaktovali ich firmu, za účelom preverenia, či im obžalovaný v rozhodnom období dopredal cín a tvrdokovy, čo iba potvrdilo pravdivosť výpovede oboch

svedkov. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, súd dospel k presvedčivému záveru, že obžalovaný sa dopustil oboch skutkov, ktoré sú mu kladné za vinu.

Súd čítal a oboznámil správy vzťahujúce sa k obžalovaným, najmä odpisy z registra trestov, správy o povesti, správy z evidencie priestupkov. Obžalovaný bol v mieste bydliska hodnotený bez bližšieho určenia. Z odpisu z registra trestov vyplynulo, že v registri má celkom 10 záznamov, z toho v jednom prípade ide o odsúdenie cudzozemského súdu, v jednom prípade mu bolo podmiennečne zastavené trestné stíhanie, v skúšobnej dobe sa osvedčil a naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/62/16 z 26. 1. 2018 pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2, 3 písm. c/ Tr. zákona na súhrnný a spoločný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so skúšobnou dobou 3 roky a 6 mesiacov, do 25. 6. 2020 s probačným dohľadom, boli zrušené vo výroku o vine, treste a náhrady škody rozsudky: Okresného súdu Trnava sp. zn. 5T/29/2015, Okresného súdu Košice sp. zn. 3T/18/14 a Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 1T/77/2014 a vo výroku o treste: trestný rozkaz Okresného súdu Pezinok sp. zn. 1T/1/16, trestný rozkaz Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/2/15 a trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava 2 sp. zn- 3T/48/17 z 29. 1. 2018 mu bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresného súdu Pezinok z 31. 5. 2016 sp. zn. 1T/1/16.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd vychádzal najmä zo zásad upravených v ust. § 34 ods. 1, 4 Tr. zákona, pri úvahách aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti ich nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, súd vychádzal zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchaniu trestného činu (zásada proporcionality trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším občanom potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostaných členov spoločnosti). Trest zároveň musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela (retribúcia).

Obžalovaný súdenú trestnú činnosť (keďže ide o pokračovací trestný čin) dokonal dňa 15. 6. až 16.6. 2015, t.j. ešte predtým, ako boli súdom prvého stupňa vyhlásené odsudzujúce rozhodnutia Okresného súdu Trnava sp. zn. 5T/29/15 zo dňa 11. 9. 2015, Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 1T/77/2014 z 7.10.2014, Okresného súdu Košice okolie sp. zn. 3T/18/24 z 22.4.2015, Okresného súdu Trnava sp. zn. 5T/29/15 zo dňa 1.7.2015, Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/2/15 z 30.9.2015, Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/60/15 z 25. 2. 2016, Okresného súdu Pezinok z 31. 5. 2016, sp. zn. 1T/1/16, Okresného súdu Prievidza z 26. 1. 2018 sp. zn. 3T/62/16 a Okresného súdu Bratislava 2 sp. zn. 3T/48/17 z 29. 1. 2018, napriek tomu do úvahy neprichádzalo uloženie súhrnného trestu, nakoľko súdené skutky neboli v súbehu so skutkami, za ktoré bol obžalovaný odsúdený vyššie uvedenými rozhodnutiami súdov, a to s poukazom na rozsudok Okresného súdu Košice okolie sp. zn. 3T/18/24 z 22.4.2015, právoplatný 27.6.2015 (doručený obžalovanému dňa 11.6.2015) a rozsudok Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 1T/77/2014 z 7.10.2014 (obžalovanému doručený 19. 11. 2014).

Pri ukladaní trestu súd obligatórne prihliadal na ust. § 38 ods. 2 Tr. zákona na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. V prejednávanej trestnej veci súd konštatoval, že na strane obžalovaného nie sú dané ani poľahčujúce a ani priťažujúce okolnosti.

Vzhľadom na rozsiahlu kriminálnu minulosť obžalovaného, s prihliadnutím tak na osobu obžalovaného, možnosti jeho nápravy, tiež okolnosti spáchania trestného činu súd uložil obžalovanému síce trest na úplne dolnej hranici trestnej sadzby, a to trest odňatia slobody vo výmere iba 3 roky, uložil mu však trest nepodmienečný a na výkon trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody, Takto uložený trest považuje súd za spravodlivý a objektívny obraz potrieb tak individuálnej ako aj generálnej prevencie, ktorý odzrkadľuje závažnosť spáchaného zločinu, spôsob jeho vykonania a jeho následok a rovnako zohľadňuje možnosť nápravy obžalovaného a jeho pomery.

O nároku na náhradu škody súd rozhodol tak, že obžalovanému uložil povinnosť nahradiť škodu poškodenému vo výške 773,- € a so zvyškom nároku poškodeného odkázal na civilný proces. Poškodený sa síce riadne a včas pripojil s nárokom na náhradu škody vo výške 1.773,- €, škoda bola

odborným vyjadrením vyčíslená na sumu 1793,- €, ale poškodený sa ohľadom nároku na náhradu škody vyjadril neurčito, uviedol, že obžalovaný mu uhradil sumu dvakrát 500,-€ a on sa nevie vyjadriť, či išlo o náhradu škodu spôsobenú súdeným trestným činom, alebo o úhradu predchádzajúceho dlhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na tunajší súd do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2 Tr. por.)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokolvek výroku (§ 307/1a Tr. por.) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2 Tr. por.). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2 Tr. por.)

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b Tr. por.) a to len vo svoj prospech (§ 308/2 Tr. por.)

- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2 Tr. por.)

- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2 Tr. por.)

- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1 Tr. por.)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c Tr. por.), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1 Tr. por.). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68 Tr. por.)

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d Tr. por.), (§ 45/1 Tr. por.)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku ho môžu napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.